

På bunden af foråret

Du har 1 ny besked

...Ja, det er godt. Verden vælter ind over mig gennem telefonen på en hel anden måde i dag end dengang, jeg var dreng og kammeraterne ringede på fastnettet; det er til at få røde forårskinder af. Dengang, i midten af 70'erne, var telefoner grå, havde spiralledning, drejeskive og sad fast i væggen med en ledning og vi mistede aldrig jordforbindelsen. Når det var spisetid, blev familien sammenkaldt med høj stemme og ikke via sms fra en telefon med en flyvsk forbindelse. Tv, aviser, sociale medier, korte og lange beskeder. Det vil nærmest ingen ende tage. Selv vores hund Coco henvender sig nu ad den vej. Også selvom hun ligger lige på skødet af mig, som nu til morgen. Jeg sad og bladrede på telefonen, jeg ved ikke efter hvad, det var lidt åndsvagt, for egentlig sad jeg og overvejede hvad jeg skulle skrive her til forårsnummeret af Horne Lands Avis. Da jeg så af ren vane samtidig kløede hunden og højt sukede "Åhhh Coco", så svarede hunden mig på telefonen med et: bling! Og med teksten: "Hi, how can I help?" Det er aldrig hændt før, men der er jo meget i verden, der ændrer sig. Jeg følte det, som Aladdin må have følt det første gang, han havde gnubbet ånden ud af lampen, og derfor skyndte jeg mig at fremsige mit ønske. "Hvad er der på bunden af foråret?", spurgte jeg. Og så svarede hun mig med et podcast og med høj klar mandeagtig stemme, det lød nærmest lidt som var det digteren Laus Strandby Nielsen, ud gennem telefonens højttaler. Nogen havde åbenbart observeret en kvinde i rød frakke komme ud af en tæt tåge oppe på kirkegården, og at kvinden nærmest blev trukket hen over jorden mod et sted, der ikke var hendes eget. Samtidig så hun sig forvirret både til højre og venstre. Ingen tvivl om, at hun havde mistet orienteringen i livet, og at stedet var hendes elskedes grav. Savnet må have været enormt. Som den kraft der stadig drev dem sammen som en dyb længsel efter forår.

Vi har haft gravhunde i over 40 år. Også dengang i midten af 70'erne, længe før de brugte mobiltelefon. Men det er ikke kun gennem hundene, jeg har haft kontakt med gravene. Virvaret nu, som med hende Coco, der pludselig talte på smukt dansk om kvinden i rødt og om længsler fra bunden af foråret, og så mine tanker tilbage om dengang mobiltelefonen ikke var til, bragte mig tilbage til min barndom - til MIT forår på bunden af foråret. Og det helt bogstaveligt.

Hjemme byggede vi altid om. Jeg er om nogen opvokset med forandringer, og i 70'erne byggede man alt om. En smuk bungalow, der stod som en arkitektonisk helhed, blev hurtigt forvandlet til jeg ved ikke hvad, med store Gori-behandlede termovinduer og klodset tilbygning. Meget af det, der engang stod færdigt, smukt og helstøbt fra før forrige årtier, blev forvandlet til noget ufærdigt, der ikke siden har stået til at redde. Det eneste rigtig gode ved det, var alle byggematerialerne, som vi havde lige for hånden. Børn gør som

deres forældre. Jeg havde et treetop-house, før det blev moderne. Jeg havde en hule-villa med pejs, som vi kun måtte tænde op i, når vejens lidt større piger måtte være med. Det ville de gerne, det var forår. Jeg byggede et drivhus af de smukke kitfalsede vinduer, der nu var revet ud af huset, og nede på bunden af foråret, blev der bygget en jordhule.

Jeg ved præcis hvordan det er at ligge i gravhulens indre. Der er meget stille, man kan høre stilheden og mærke lugten af jord og kompost og liv på bunden af foråret, indtil ens far kommer og med stemmen kalder en ud af hulen ved spisetid. Jeg ved, hvad opstandelse er, nemlig at der kommer en med kærlighed og drager dig op af hulen. Derfor har forårets påskeevangelium næsten altid siddet i kroppen på mig, at jo, der er så stærk en lidenskab til i verden, at han trækker os ud af hulens indelukke og mod hinanden, oppe på kirkegården, såvel som i livet med hinanden, og det er påskens og forårets evangelium, at ved spisetid skal vi alle samles om ham. Det glæder jeg mig til. Han hedder Kristus og er til alle tider den største forårsbebuder, siden han selv trådte ud af graven.

Det var beskeden her fra bunden af foråret til dig og til kvinden i rødt oppe på kirkegården og til alle andre og deres venner på bunden af foråret.

Glædeligt forår, påske og opstandelse!

Jesper Præst

Der er ikke flere beskeder

Jesper Sværd, Hornegyden 6, Horne

62601041 jesv@km.dk

